

KIBELE'NİN GOLGESİNDE

Yasemin Yücesoy Gündoğan

2013
TUDEM
Edebiyat
Üçüncülük
Ödülü

2013 Tudem Edebiyat Ödülleri
Roman Üçüncülük Ödülü

KİBELE'NİN GÖLGESİNDE

Yasemin Yücesoy
Gündoğan

© 2014, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

Yazar: Yasemin Yücesoy Gündoğan
Kapak: Mert Tugen
Editör: Burhanettin Düzçay
Düzeltili: Hülya Dayan

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Caddesi No:6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2014 (2000 adet)

ISBN: 978-9944-69-933-4

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

2013 Tudem Edebiyat Ödülleri
Roman Üçüncülük Ödülü

KİBELE'NİN GÖLGESİNDE

Yasemin Yücesoy
Gündoğan

 tudem

Yasemin Yücesoy Gündoğan

Bursa'da doğan yazar, ilk ve ortaöğrenimini de bu şehirde tamamladı. Yükseköğrenimini Hacettepe Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yaptı.

Üniversite yıllarından itibaren çeşitli edebiyat dergilerinde öyküleri ve şiirleri yayımlandı. Okurla buluşan ilk eseri 2007 yılında basılan *Babil'in Asma Bahçeleri* oldu. Bu kitabı

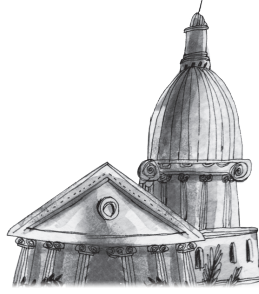
İskenderiye Feneri, *Rodos Heykeli* ve *Artemis Tapınağı* isimli kitapları izledi.

Yazarın *Kibele'nin Gölgesinde* adlı, mitolojiyle harmanladığı romanı 2013 Tudem Edebiyat Ödülleri üçüncülük ödülünü kazandı.

Çocuk kitaplarının yanı sıra yetişkinlere yönelik roman çalışmaları da olan yazar, Yakup Gündoğan ile evli, Müge isimli bir kız çocuğu annesi ve Ankara'da yaşıyor.

Bu kitabın konusunun geçtiği Kapıdağ Yarımadası ile bizi tanıştıran, çocukluğumuz ve ilk gençliğimiz boyunca her yaz kardeşim Nergis ile birlikte Dragonada'nın o büyülü atmosferinde eşsiz deneyimler yaşamamızı sağlayan, bu kitabın yazım sürecinden çok kısa bir süre sonra kaybettiğimiz canım babam Mehmet Yücesoy'un anısına...

1

İSTANBUL

Güneş, uzun yollardan ve eski zamanlardan geçerek şehrin ara sokaklarına süzülmeyi başardığında, İstanbul'da gün çoktan başlamıştı. Gece boyu denizden karaya doğru hafif hafif esen rüzgâr birden kaybolmuş, yerini güneşin sarı ışıklarına bırakmıştı. Bu sıcak yaz aylarını şehirde geçirmek zorunda kalan İstanbullular, günlük koşuşturmalarına başlamak için, sabahın ilk ışıklarını beklemeden kendilerini dışarıya atmışlardı yine.

Demirhan, odasındaki kapıyı itip balkona çıkarken, "Sabah da gelmek bilmedi sanki," diye söylendi. Çok uzakta mavi bir çizgi gibi görünen denize baktı. Sıcaklığın etkisiyle denizin üzerinden yükselen buharı görür gibi oldu. Bugün havanın çok sıcak olacağı, gecedен belli olmuştu zaten.

Gerçekten de bu gece öyle sıcak, öyle bunaltıcı geçmişti ki, Demirhan için uyumak mümkün olmamıştı. Huzursuz geçirdiği saatlerden sonra sabahı zor edebilmişti.

Yatağında bir o yana bir bu yana dönmesinin ve bir türlü uykuya dalamamasının tek nedeni sıcak değildi aslında. Diğer nedeni de önceki gün aniden değişen tatil planlarıydı.

Her şey, babasının akşam yemeğinden sonra ortaya atıldığı Erdek tatili fikriyle karışvermişti. İlk başta, bu fikrini öylesine söylemiş görünen babasına annesi de katılınca iş iyice ciddiye binmeye başlamıştı. Konuşmanın sonunda ise karar verilmişti bile: Tatil için Erdek'e gidilecekti!

'Bir de babam her zaman, bu evde kararlar ortak alınır, bizler demokrasiye inanan insanlarız, der durur' diye düşündü huzursuzca.

"Demokrasiymiş, hah!" diye, yüksek sesle söylendi bu kez. "Ne demokrasi ama! Benim düşüncelerimi dinlemediler bile!"

"Ne konuşuyorsun öyle buralarda, tek başına!"

Bunu söyleyen annesiydi. Demirhan'ın odasına girip de yatağının boş olduğunu görünce balkona çıkarak yanına gelmişti demek. Bir gece önceki konuşmalardan dolayı hâlâ canı sıkkin olan Demirhan, annesinin sorusuna,

"Hiç, ne konuşacağım!" diye yanıt verdi yarı küskün bir sesle. "Neredeyse on beş yaşındayım ama kimsenin dinlemediği düşüncelerimi kendi kendime anlatıyorum sadece."

Demirhan'ın annesi Ebru Hanım gülümsedi. "Benim yakışıklı oğluma bak sen! Henüz on beş yaşında değilsin, daha yeni on dört oldun, bu bir. Sabah sabah somurtmak sana hiç yakışmıyor, bu da iki..."

Ardından gülümsemesini keserek ekledi: “Ortada kendini üzecek ne var anlamıyorum. Hem seni dinlemediğimizi de nereden çıkarıyorsun?”

“Nereden mi?” diyerek gözlerini devirdi Demirhan. “Dinleseydiniz belki şu tatil işini bir daha düşünürdünüz.”

“Ha, şu mesele,” diyerek tekrar gülümsedi Ebru Hanım. “Ama Demirciğim, tatil güzel bir şey. Hepimiz bütün kış çok çalıştık, çok yorulduk. Hem sen de dinlenirsin, kafanı dağıtırsın biraz diye düşündük.”

“Tatil güzel de... Kimseyi tanımadığım etmediğim bir yerde...”

“Aman, canını sıktığın şeye bak. Gideceğimiz yerde de arkadaşlar bulacağından eminim. Erdek çok güzel bir tatil kasabasıdır oğlum; bir gidelim, bak gör sen de çok seveceksin. Ben de yıllardır gitmiyordum oraya, bu bahaneyle özlem gidereceğim biraz, ne iyi olacak. Küçükken sana hep anlatırdım, anımsıyor musun? Senin yaşlarındayken her yaz gittiğimiz Erdek’teki teyzemin evini, oradaki denizi, kumsalı, arkadaşlarımı...”

Annesinin konuşmalarının gerisini duymadı bile. Yeniden düşüncelere dalmıştı çünkü. Bu kış çok zorlu geçmişti gerçekten de. Kış boyunca, kendisini bekleyen büyük sınav için çalışmış durmuştu. Koca bir yılı, okul ve okul çıkışlarında gittiği dersane arasında mekik dokuyarak geçirmişti neredeyse. Sadece o mu? Bütün arkadaşları aynı durumdaydılar üstelik. Hele son haftalarda, okuldan ve dershaneden arta kalan zamanlarda buluştuğlarında,

tek eğlenceleri birlikte test çözmek olmuştu. O günleri gülümseyerek düşündü.

Neyse ki hepsi geride kalmıştı. Zorlu çalışma günlerinin sonrasında başarıya ulaşmıştı ya, gerisi önemli değildi.

Tatil sonrası lise günleri başlayacaktı artık. Şunun şurasında iki ay kadar sonra, o da liseli olacaktı yani.

Bu düşünce, son günlerde olduğu gibi içinde yine bir heyecan yarattı. Liseye giden, büyük bir çocuk, bir genç olmak... Sonunda çocukluk günlerini tamamen geride bırakıyor, yetişkinlerin dünyasına dev bir adım atıyordu sanki. Bu, gerçekten de çok büyük bir olaydı!

Bu güzel olayın tek kötü yanı ise, okul arkadaşlarından ayrılacak olmasıydı.

Birbirlerine gerçek arkadaşlık bağlarıyla bağlı beş altı kişiydiler. Girdikleri sınavdan, her biri farklı puanlar almış ve bunun sonucunda farklı liselere gitmeye hak kazanmışlardı.

Yıllardır aynı sınıflarda oturduğu, her gününü paylaştığı sevgili arkadaşlarından ayrılmak ona çok zor geliyordu şimdi. Arkadaşları da aynı şekilde düşünüyorlardı elbette. O yüzden, tatil başladığından beri, yani birkaç haftadır, hemen her gün bir yerlerde buluşup toplanıyorlardı. Okullar açıldığında eskisi gibi görüşemeyeceklerdi madem, en azından yaz tatilini bir arada geçirmeliydiler...

“Sen beni dinlemiyor musun oğlum?” diye seslenerek düşüncelerini bir kez daha dağıttı annesi.

“Ah, yok anneciğim, şey...” diye duraksayarak durumu toparlamaya çalıştı Demirhan. “Yani, dinliyorum, dinliyorum da şu tatil işini düşünüyordum işte.”

“Ben de onu anlatıyorum ya zaten Demirciğim. Çok güzeldir oralar; bak, ben harika bir tatil geçireceğimize eminim! Şimdi içeriye girip kahvaltımızı edelim, ne dersin? Baban çoktan oturmuştur bile masaya. Belki öğleden sonra da tatil alışverişine gideriz.”

İstanbul’un sıcağı, sonraki günlerde de hızını kesmeden devam ederken, Demirhanların evinde de durum değişmedi. Artık karar kesindi. Erdek’e gidilecekti.

Demirhan’ın içini rahatlatan tek konu ise; bu geçen birkaç günde, arkadaşlarından bazılarının da tatil için şehir dışına çıkacak olduklarını öğrenmesiydi. Grubu bozan bir tek kendisi olmayacaktı en azından...

KIBELE'NİN GÖLGESİNDE

“Kibele iyi dileklerin tanrıçasıdır. Sen Kara Taş'ın koruyuculuğunu üstlendiğin sürece, nereye gidersen git, Kibele'nin gölgesi altında olacaksın. Yeryüzünde bulunan bütün güzellikler, hep Ana Tanrıça Kibele'nin koruyuculuğu altındadır...”

Toprağın, bereketin simgesi, vahşi doğanın koruyucusu, Anadolu'nun ana tanrıçası Kibele...
Ve kendisine ait olan “Kara Taş”ı ona ulaştırmak için çıkılan tehlikelerle dolu bir yolculuk...

Kapıdağ Yarımadası'nın bugünüyle geçmişini kurmacanın içine ustalıkla sindiren; antik çağdan, farklı kültürler ve uygarlıklardan taşıdığı seslerle hem tarih hem arkeoloji bilinci yaratmayı başaran sürükleyici bir roman.

ISBN: 978-9944-69-933-4

9 789944 699334

www.tudem.com